

Обелиск стида и срама

Пише: Саша Рендић
понедељак, 30 август 2010 14:34

На опште одушевљење свих заљубљеника европске Србије, а уз несебичну помоћ традиционалних пријатеља из Лондона, Брисела, Берлина и Вашингтона, данас је у Београду свечано отворен Обелиск Стида и Срама, који ће нам омогућити да окајемо све почињене грехе од Немањића до данашњих дана.

Овај обелиск представља најатрактивније архитектонско здање свих времена, а градили су га заједно домаћи и инострани експерти. Висок је 500 метара, испреплетан спиралним степеницама, а на њему су живописно урађени фрагменти из злочиначко геноцидне српске историје. Посебно је занимљив ба рељеф који осликава Ћеле Кулу, јер као што знамо главни кривци за тај немили догађај су тадашњи српски хулигани, који су изазивали и провоцирали честите турске везире и њихову племениту војску. Ништа мање атрактиван није фрагмент који приказује како ђаци из Крагујевца зачикавају родољубивог немачког СС официра и његов благородни стрељачки вод.

Сама конструкција обелиска омогућиће истовремена покајања великог броја Срба, а просто је идеална за групне посете и ђачке екскурзије, где ће ученици још једном моћи да утврде градиво којим их образују данашњи медији, као и уџбеници најновије генерације.

Улаз у овај монументални комплекс је бесплатан, с тим што су посетиоци обавезни да купе “Покајницу” која стаје ништавних 200 евра, а може се добити са попустом на акцији у познатим мегамаркетима Идеје, Супервера или Максија. Новац из овог фонда ићи ће право у независне хуманитарне организације, одакле ће се финансирати сви демократски покрети за борбу против српских фашистичких хорди.

На “Покајници” је утиснута српска тробојка, али је новина што је двоглави орао замењен двоструким бичем. Овај симбол заслуга је даноноћног труда хералдичара из НВО и њихових братских и сестринских странака, а сврха му је да нас у сваком моменту подсети на наше грехе, како прошле, тако и будуће, те да нас уведе у свету тајну понизности и самокажњавања.

Обелиск стида и срама

Пише: Саша Рендић
понедељак, 30 август 2010 14:34

На полеђини “Покајнице” је текст Стида, који покајник чита наглас:

“ Ја Србин (изговорите Ваше име и презиме, али врло тихо, због осећања стида и срама), кајем се што сам за овај живот изабрао ово грешно тело, које одише неделима мојих крвничких предака, који су мислећи да се боре за слободу, починили ужасне злочине над немачком, турском, бугарском и аустроугарском војском.

Стидим се што сам потомак људи који своје окупаторе нису дочекали цвећем, хлебом и сољу, кафом и ратлуком, печеним прасићима и Васином тортом, и како то већ доликује правом домаћину – нису им понудили конак, као и своје жене и децу приде, не би ли се ови што угодније осећали у оваквој забити каква је Србија.

Стидим се што сам потомак солунских бораца, који су приликом преласка преко Албаније погазили сву траву са околних брда и тиме направили несагледиву еколошку и материјалну штету нашим вековним пријатељима.

Такође се стидим што се моји преци већ тада нису предали ослободилачкој Аустро – Угарској и Немачкој армији, те у циљу напретка европске цивилизације изложили своја тела осамнаесточасовном раду у гламурозним демократским рудницима широм Европе.

Срамим се што су моји преци 1918. у опанцима, на дивљачки и животињски начин, понизили и натерали у бег онако моћну, светлу и прогресивну силу, коју су оличавали угледни немачки и аустроугарски ритери.

Стидим се што су моји преци устали у борбу против Хитлерове Немачке, која је одисала снажним човекољубљем и крематоријум – демократијом.

Срамим се што моји преци већ 1941. нису бацили пушке, и у складу са Хитлеровом демократијом повели своје породице у Јасеновац, храм хуманизма и ренесансе, који је понос Ватикана, Хрватске и њихове тисућљетне херојске повијести, те изложили своја грешна тела ритуалу свете тајне прочишћења на најугледнијој усташкој академији знаности и умјетности.

Обелиск стида и срама

Пише: Саша Рендић
понедељак, 30 август 2010 14:34

Стидим се што је 1999. српска ПВО онако дивљачки и крволочно гађала милостиво – анђ еоске авионе САД, В.Б. и осталих наших пријатеља, који су тако пажљиво нишанили и бирали своје циљеве, само из страха и превелике бригае да неко невин не страда, иако, као што знамо, у Србији невиних нема.

Заклињем се да на међународним утакмицама нећу носити обележја Србије, јер сам свестан да тиме изазивам и провоцирам оправдани гнев, као и културу и човекољубље које демонстрирају цивилизовани европски народи, а посебно грађани мирољубивог Брисела.

Заклињем се да ћу спалити све своје књиге које садрже српске крвожедне митове, као и сву литературу која обилује злочинима мојих предака против свих снага прогреса и изобиља које су вековима долазиле да нас оплемене, а ми смо их тако примитивно и бестијално нападали.

Заклињем се да ћу из свог новчаника извадити слике своје породице, а уместо њих ставити фотографије Бајазита Муњевитог, Кајзера Виљема, Адолфа Хитлера, Била Клинтона, Тонија Блера, Хашима Тачија, Алије Изетбеговића, Фрање Туђмана и свих осталих хуманиста, генија и визионара који су мом народу желели добро, а ја због вишка примитивизма, генског фактора, као и урођене глупости то нисам схватао.

Опрости ми Боже што сам Србин!

Амин!

Ова “покајница” мора се урамити и држати на зиду уместо иконе, научити напамет, изговарати бар трипут дневно, уз обавезно посипање пепелом.

У дане верских празника пожељно је бичевање које врши свештеник - кардинал. Будући да кардинала у Србији још нема довољно, можете ангажовати овлашћеног свештеника

Обелиск стида и срама

Пише: Саша Рендић
понедељак, 30 август 2010 14:34

из Друштва Србије за борбу против Срба.

Овим храбрим и прагматичним потезом, сви прогресивни Срби показали су огромну жељу да се покају због свих локалних и светских, прошлих и будућих историјских догађаја, без обзира да ли су у њима учествовали или нису. Вашингтон, Берлин, Брисел и Лондон ће то умети да цене, а када страни туристи по доласку у Србију угледају погурене људе оборене главе и покајничког погледа, који им при том стављају бич у руке и моле их за два – три добра ударца по леђима, не би ли им и на тај начин исказали добродошлицу, с поносом ће моћи да кажу: “Ово су они Небески Срби које смо увек желели, тако треба да изгледају наши традиционални пријатељи и савезници!”